

[Marianne Jelved]

og sikring mod udledning for storskalaforsøg. Det var noget af det, der blev diskuteret meget uden for Folketinget i foråret.

Ved førstebehandling i foråret stillede vi os positivt over for en parallelisering mellem miljøbeskyttelsesloven og lov om miljø og genteknologi i forbindelse med klagesager.

De fleste virksomheder, der arbejder med genteknologi, skal også godkendes efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5, og derfor kan der være noget uhensigtsmæssigt i, at der ikke er parallelitet på det område.

Vi vil godt benytte lejligheden til at gøre opmærksom på, at det fortsat er sådan, at klagemyndigheden eller godkendelsesmyndigheden vil kunne pålægge opsættende virkning, hvis der skønnes at være behov for det.

I foråret, da vi behandlede et tilsvarende lovforslag, var det specielt cellehybridiseringen i eller uden for loven, der var genstand for diskussion, også uden for Folketinget. Vi synes, det er klogt at fastholde cellehybridisering i loven, og vi synes, det er en vis imødekommelse af de ønsker, der har været om at tage cellehybridiseringen ud, at det nu bliver bemærket, at man kan tage de såkaldt uproblematisk cellehybrider ud og regulere dem gennem en bekendtgørelse.

Vi mener ikke, at det behøver at forhindre en fortsat diskussion også om cellehybridisering, sådan som hr. Rahbæk Møller gav udtryk for. Tværtimod vil vi godt opfordre til, at politikere og befolkningen som helhed følger udviklingen på det her område ret tæt. Mange mennesker er usikre, og det er helt forståeligt. Det er vanskeligt for mange mennesker at få tilstrækkelig viden om, hvad det egentlig er, det drejer sig om, når vi taler om genteknologi, og det er også svært at vide, hvad det egentlig er, der foregår rundt omkring.

Derfor skal der som sædvanlig, når vi taler genteknologi, fra min side lyde en opfordring til eksperterne om at gøre sig megen umage med at formidle deres viden og erfaring på dette område bredere ud, end det ofte er tilfældet, og at tage bekymringen i befolkningen alvorligt.

Til slut skal jeg også her, da Kristeligt Folkepartis ordfører ikke kan være til stede, sige, at Kristeligt Folkeparti tilslutter sig lovforslaget.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da man sidst behandlede dette forslag om miljø og genteknologi, den 28. januar 1988, udtalte den radikale ordfører – det gjorde hun også i dag – at fagfolk ikke har formidlet deres viden på en sådan måde, at almindelige mennesker kan forstå, hvad genteknologi er for noget.

CD er enig. Det er meget vigtigt, at vi får høringer og oplysninger, så vi får en bredere baggrund at vurdere hele dette problemkompleks på, men vi skal passe på det følelsesladede i vores bedømmelse af sagerne. Det er realiteter, vi har brug for.

Der er sket uheldige ting hen ad vejen, og det slipper vi nok heller ikke uden om fremover, men vi skal som sagt passe på, at vi ikke lovgiver om uskyldige eksperimenter, colibakterier og bagergær og den slags.

Danmark kan ikke sætte sig uden for den udvikling, der foregår. Vi er det land i Europa, der har de strengeste restriktioner på genteknologiens område. Ja, vi er vel det eneste land, der har en speciel lovgivning om genteknologisk arbejde. Det kan blive en katastrofe for et landbrugsland, for vor konkurrenceevne.

Dette skal ikke forstås sådan, at CD ikke mener, at der skal være en vis kontrol med de former for genteknologi, der opleves som farlige eller ukendte, og her tænker vi på eksperimenter med dyr og mennesker. Vi mener blot, at man må være opmærksom på, at vi står over for en udvikling, der kan være lige så epokegørende som den udvikling, der er sket på hele vores kommunikationsområde.

Det, vi har brug for, er en klar klassificering. Efter CD's mening skal der for de ufarlige mikroorganismer ikke være nogen form for godkendelse af laboratorieforhold. Blot skal man meddele, hvad man foretager sig. Eventuelt kunne man føre en logbog, som forevises på forlangende.

Vi kan ikke forlange, at laboratorier kun må anvendes til ufarlige eksperimenter med genteknologi. Det skulle dog gerne være sådan, at man kan bruge laboratorierne på sædvanlig vis uden Arbejdstilsynets indblanding.

For de mere avancerede eksperimenter finder CD det helt i orden, at laboratorier er under en vis kontrol fra myndighederne.

Hvad angår udsætning i miljøet, finder vi det absolut relevant, at dette anmeldes og godkendes, før udsætning finder sted. Dog må der væ-